

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

Acte de lliurament del premi ICIP Constructors de Pau 2014 a la Women's International League for Peace and Freedom

Palau del Parlament, 24 de febrer de 2015

La presidenta

Bona tarda a tothom. Honorable vicepresidenta del govern, president de l'Institut Català Internacional per la Pau, diputades i diputats, autoritats, amigues i amics, ens trobem avui aquí amb motiu del lliurament del premi ICIP Constructors de Pau 2014.

Passem en primer lloc la paraula al president de l'institut, el senyor Rafael Grasa.

.....

Presidenta de la WILPF, senyora Adilia Caravaca; presidenta de la WILPF Espanya; membres destacades de l'oficina de Ginebra; membres de la junta de govern de l'ICIP; diputades i diputats, senyores i senyors, acabem amb unes paraules finals aquest acte de lliurament del quart premi ICIP Constructors de Pau 2014, concedit a la Lliga Internacional de Dones per la Pau i la Llibertat. Per tant, avui hem honorat, així s'ha fet en totes les intervencions, una entitat, una organització internacional, amb una trajectòria centenària.

La primavera del 2015, més de 1.200 dones es van aplegar al congrés de l'Haia. Avui dia, és molt fàcil, reunir-les. En aquell moment, però, era molt i molt complicat. Per tant, hi havia d'haver una raó de pes i fonda perquè tantes dones, de diversos països i que representaven cent cinquanta organitzacions, anessin quatre dies a l'Haia amb la voluntat de parlar, en un moment de conflicte, de pau i desarmament. Per tant, cal que no oblidem aquell moment constituent de la WILPF. Ara que som en uns moments de recuperació de la memòria històrica, és un fet

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

remarcable que cal no oblidar que ara fa cent anys 1.200 dones de dotze països i de cent cinquanta organitzacions es reunissin per parlar de pau. Primer de tot, doncs, retem homenatge a aquelles precursoras que, a banda de lluitar pels drets de les dones, els econòmics, els laborals, pel dret de vot, van treballar i lluitar també per la pau i el desarmament.

Aquesta és la quarta edició del premi. Quan es va crear el 2011, el president de l'institut em va demanar el parer sobre la possibilitat d'atorgar un premi extraordinari, excepcional, a part dels anuals, el premi ICIP número zero, al Parlament. Sobre quina base? Doncs perquè el Parlament és el continuador de la institució catalana que ja el segle XI treballava per la pau: les assemblees de pau i treva, una eina per resoldre els conflictes amb el diàleg i no les guerres, constants aleshores. Doncs bé, la primera reunió d'aquestes assemblees va ser el segle XI, i és el precedent més antic del nostre Parlament.

Després es va constituir la Cort General, que es va reunir setanta-quatre vegades al llarg de set segles arreu de Catalunya. La cort més important va ser la del 1283, perquè va establir el que havia de ser la base del dret constitucional català: el pacte, la capacitat de pactar. Els catalans tenim una manera de ser i fer les coses molt marcada pel pacte i la negociació, i n'estem orgullosos, una manera de ser que s'explica, doncs, per aquests precedents històrics de les assemblees de pau i treva, les corts i ara el Parlament, que representa la pluralitat social i ideològica de tots els catalans.

És, doncs, per aquesta tradició històrica que a la primera edició del premi, com deia, concedit en aquella ocasió al col·lectiu d'objectors de consciència i insumisos, simbolitzat en la persona de Pepe Beúnza, el primer objector de consciència i un gran activista per la supressió del servei militar, el Parlament també va rebre aquest premi extraordinari.

Per al Parlament és un honor que cada any es lliuri el premi aquí. En aquesta quarta edició s'atorga a una dona. No és la primera vegada, ja que també ha estat concedit a les Mares de Soacha, de Colòmbia. Igualment, avui aquí la majoria som

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

dones. Tot plegat, senyora Caravaca, crec que té a veure amb el tema de fons: la implicació de les dones en la pau.

Fa cent anys vam començar la lluita per la pau i el desarmament. Aquesta lluita ha de continuar, aquesta fita s'ha d'aconseguir, i la Lliga Internacional de Dones per la Pau i la Llibertat ha de servir, sobretot, perquè això sigui una realitat.

Hi ha tres motius molt clars, a banda de la seva condició de presidenta de la WILPF, perquè vostè rebi aquest premi: el seu activisme, el seu paper com a advocada i els seus orígens. Vostè és de Costa Rica, un país clarament posicionat a favor de la pau, que va fer una opció pacifista clara amb un president d'origen català: José Figueres.

Aquest acte, amb què lliurem el premi ICIP Constructors de Pau a una entitat de dones, és, en certa manera, el pòrtic de tots els que el mes entrant i l'abril es faran arreu de Catalunya amb motiu del dia internacional de la dona, actes diversos que any rere any coordinen el govern, l'Institut Català de la Dona o el Parlament per commemorar aquest dia internacional i donar a conèixer les dades, millors o pitjors, relatives al paper de la dona en la societat.

Una de les intervencions recordava avui que al principi del segle XX, el 1915, quan es va celebrar aquell congrés, començaven també arreu del món els moviments de dones. En la celebració del 8 de març, sempre recordem aquelles precursoras que defensaven els drets que avui tenim i aquells pels quals encara hem de seguir lluitant. Perquè és gràcies a elles que avui som on som.

Desitjo que al pròxim congrés, que celebraran l'abril a l'Haia per recordar aquelles 1.200 precursoras, i en què, pel que han dit, han aconseguit que hi hagi aquest mateix nombre de dones, puguin continuar treballant per la pau i aconseguixin el que ha dit al final del seu discurs: que la guerra esdevingui impossible.

Els desitjo sort i, sobretot, que no perdin ni la il·lusió ni la capacitat d'esforç per continuar treballant per la pau i el desarmament.

Moltes gràcies.